

26-12-2020

† Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος
τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-
το αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ
φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ
οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ
ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυ-
νεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατο-
λήν, Κύριε δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Κάθισμα

ᾠχος δ' - Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ
ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσω-
μεν λοιπὸν ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ,
μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν
Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν,
ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες
ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον Δόξα
ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον
ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρ-
θένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ
τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί
ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρο-
νον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησί,
τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ
διδασθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ
πῶς τέξω Υἱόν, ἄσπορον γονὴν τίς
ἑώρακεν, ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται,
νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγρα-
πται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρ-
θένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὸ αὐτὸ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Goὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις

σου και νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ και καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς και πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου και τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου και πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου και ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, και οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν και ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, και ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β'

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Και νῦν...

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Ἦχος πλ.β'

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Και τὸ Ἰδιόμελον

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμερον διὰ παντὸς σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Γῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει και οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὠδὴ α'

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμὸς

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε
τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν
εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι
δεδόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως,
Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον,
ὄλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα,
κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
αὔθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δη-
μιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον,
τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,
κλίνας οὐρανούς κατέρχεται
τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας
ἀγνῆς, ὄλον οὐσιοῦται, ἀληθεία
σαρκωθεῖς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγα-
σμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις
λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας
ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνε-
κλήσατο ἡμᾶς ὅτι δεδόξασται.

Ἔπερος Κανὼν Ἰαμβικός,

ὡδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς

ὁ α' χορός. Ὁ Εἰρμὸς

Εσωσε λαόν, θαυματουργῶν
Δεσπότης, Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα
χερσώσας πάλαι. Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς
ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν, Πόλου
τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' οὐσίαν, Ἰσόν
τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

(δψ)

Δόξα Πατρί...

Ηνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη
Λόγον, Σαφῶς ἀφλέκτω ζωγρα-
φουμένη βάτῳ, Μιγέντα μορφῇ, τῇ
βροτησίᾳ Θεόν, Εὐας τάλαιναν,

νηδὺν ἀραῆς τῆς πάλαι, Λύοντα πι-
κραῆς, ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν...

Εδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ
ἡλίου Λόγον Ἐλθόντα παῦσαι τὴν
ἁμαρτίαν Μάγοις, Σαφῶς πενιχρὸν
εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ, Σὲ σπαρ-
γάνοις ἐλικτόν ὃν γεγηθότες, Ἰδὼν
τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

ὡδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πα-
τρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,
σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
Θεῷ βοήσωμεν Ὁ ἀνυψώσας τὸ
κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν
τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς
φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεῖα
ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ
ἐξορῶν ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγο-
νώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτε-
λοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ
μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μετα-
δοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυ-
κώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ
ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος
εἶ Κύριε.

Ρηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγε-
μόνων Ἰούδα βασιλεία τὸν Ἰσραὴλ
γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ'
ῶμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμὸς

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν
Εὐεργέτα, Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν
ἐπηρομένην ὄφρουν, Φέρων τε Πα-
ντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας, Ὑπερθεν

ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους, Μάκαρ, μελωδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως. (δ΄ς)

Δόξα Πατρὶ...

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον. Ἴδειν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορός, Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ. Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων, Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Καὶ νῦν...

Υφους ἀνάσσων οὐρανῶν εὐσπλαγχνία, Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης, Ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα, Ἴνα πρὸς αὐτὸν ἐλκύση πρωτόκτιστον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον

Ἦχος γ' Αὐτόμελον

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Αγαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραίνεσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ

σποράς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'

Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἄστηρ εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυστικὴ ἄμπελος ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε. Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ἡ ζωὴ μου. Ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἡμην εἰμί, σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου ὀρῶσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σποράν, οἶδά σε λύτην τῆς φθοράς· Ἀγνή γὰρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὔρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι

Λεχῶ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,

Δώροις ἀμώμοις δεξιούμαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἀγνοτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἕκτη αἰείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σπῆχοι

Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι
πλήξαντά σε,

Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν
τοῦτον φρόνει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου,
Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολο-
γητοῦ.

Σπῆχοι

Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμει
τρισμακάρα,

Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις
εὐθυμίας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου
τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Σπῆχοι

Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων
ρόδον,

Ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανῶν,
Κωνσταντίνος.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Εὐαρέστου.

Σπῆχοι

Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργω
καὶ λόγῳ,

Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι
Λόγε.

Μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερο-
μάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ
Ῥώσου, ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντι-
νοπόλει κατὰ τὸ 1743 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρε-
σβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἸΑΜΒΙΚῆ

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Εσωσε λαόν, θαυματουργῶν
Δεσπότης, Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα,
χερσώσας πάλαι. Ἐκὼν δὲ τεχθεῖς,
ἐκ Κόρης τρίβον βατήν, Πόλου τί-
θησιν ἡμῖν· ὄν κατ' οὐσίαν, Ἰσὸν
τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ὦδὴ γ'.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους,
οἰκετῶν εὐεργέτα, Ἐχθροῦ τα-
πεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, Φέ-
ρων τε παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
Ἐπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμέ-
νους, Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει
τῆς πίστεως.

Ὦδὴ δ'.

Γένους βροτείου, τὴν ἀνά-
πλασιν πάλαι, Ἄδων προφήτης,
Ἀββακοῦμ προμηνύει, Ἴδειν ἀφρά-
στως, ἀξιωθεῖς τὸν τύπον· Νέον
βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθέ-
νου, Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν
Λόγος.

Ὦδὴ ε'.

Εκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτι-
σμένης πλάνης, Ἰλασμὸν ἡμῖν,
Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρως, Νῦν Σοι
τελοῦσιν, ὕμνον ὡς εὐεργέτη,
Ἔλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν
τρίβον, Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες,
εὐροιμεν κλέος.

Ὦδὴ ς'.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θα-
λαττίοις, Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην
ἀπαρκέσαι. Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυ-
ραννοῦντος βέλει, Χριστὲ προσαι-
δῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, Θᾶπτον
μολεῖν Σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὦδὴ ζ'.

Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλι-
σαν πόθῳ, Ἀπλητα θυμαίνοντος,
ἡγκιστρωμένοι, Παῖδες τυράννου,

δύσθεον γλωσσαλγίαν· Οἷς εἶκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότη, Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Μήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης, Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι, Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾶ, Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι Χάρις.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ᾠδὴ θ΄

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ

ᾠδὴς α΄

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Εξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανοῦ ὑπερλάμπωντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήρανο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστήρ ἐφάνη,

ποῦ ἐστίν, εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν, μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῶν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Ηκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἔτερα

εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

Σπῆχ. Γήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Γτέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω, Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδὲς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Σπῆχ. Γήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Γτέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω, Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδὲς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Δόξα Πατρὶ...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγγμένας, Ὡ Μήτηρ ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες, Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης, Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος, Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας, Ὁ χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος, Νῦν ποτινᾶται τῆς παλιγγενεσίας. Ὡς ζωποιοῦ τὴν χάριν δὲ Παρθένε, Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Καταβασία

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἰαμβικός

Γτέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω, Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις δίδου.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

ὁ ἀ' χορὸς

ᾠχος γ' Αὐτόμελον

Επεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά, εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. *(Τρίς)*

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν, Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτήρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, οὐ φέρει

τὸ μυστήριον ἔρευναν, πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες. Ἄνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθείσαν Παρθένον. Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, Ἄστηρ μηνύει. Μάγοι προσκυνοῦσι. Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

ῥῆχος πλ.β'

Γήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρῃ καὶ λιβάνῳ· διὸ ψάλλομεν.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. **ῥῆχος β'**

Γήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσι, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν, ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν.

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς ῥῆχον πλ. β'

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ παρόντα ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος β'

Σπῆχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. β' Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς

Σπῆχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...

Καὶ νῦν...

ἀμφότεροι οἱ χοροὶ ὁμοῦ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος δ' αὐτὸς.

Σπῆχ. α' Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. β' Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τό σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. γ' Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. δ' Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας· Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Σπῆχ. α' Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπόπδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Η γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Σπῆχ. β' Πάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Η Γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Σπῆχ. γ' Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Η Γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν

ὁ α' χορὸς

Εκ γαστροῦς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

*ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων
μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Ἦ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

τὸ Κοντάκιον ᾠχος γ'

Ἦ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσιν δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

*Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου
ᾠχος α'.*

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩ- ΣΜΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Σπῆχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν

αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιοῦς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς πλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Σπῆχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ
Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως
ᾠχος α'*

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Γτέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὑμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις δίδου.

*Κοινωνικόν
ᾠχος α'*

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ἀντί τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς...».

ὁ α' χορός

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ᾠχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἀπόλυσις

«...**Ὁ** ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν
Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*